

GLAS NARODA

(SLOVENIAN DAILY)

Owned and Published by
SLOVENIAN PUBLISHING COMPANY
(A Corporation)

Frank Saker, president.

Louis Benedik, treasurer.

Place of business of the corporation and address of above officers:
82 Cortlandt St., Borough of Manhattan, New York City, N. Y.

"GLAS NARODA"
(Voice of the People)

Issued Every Day Except Sundays and Holidays.

Za celo leto vseki list za Ameriko	Za New York in celo leto - \$7.00
in Kanado	\$6.00 Za pol leta \$3.00
Za pol leta	\$3.00 Za inosemstvo in celo leto - \$7.00
Za četrt leta	\$1.50 Za pol leta \$3.00

Subscription Yearly \$6.00.

Advertisement on Agreement.

"Glas Naroda" izkaja vsaki dan izvenčni nedelj in praznikov.

Dopisni brez podpisa in osebnosti se ne priobčujejo. Denar naj se blagovoli pošiljati po Money Order. Pri spremembah kraja narodnega poslova, prosimo, da se nam tudi prejšnje bivališče naznam, da hitrejš nadjemo naslovnika.

"GLAS NARODA", 82 Cortlandt Street, New York, N. Y.
Telephone: Cortlandt 2876.

JUGOSLAV RELIEF

Izmed vseh javnih akcij, ki so jih po zaključku svetovne vojne ameriški Jugoslovani započeli in zavrsili v splošno zadovoljstvo, je bil Jugoslav Relief najbolj uspešen.

Na stotine zabojev, vsebujočih najrazličnejše in najpotrebejše stvari, je bilo poslanih v domovino. Vse je bilo pravilno in točno razdeljeno; vsaka nerednost, katerih pa ni bilo veliko — dasi so bile razmernе v domovini — je povsem neurejene — je bila točno popravljena, vsaka najmanjša izguba pokrita s zavarovalnino.

Bilo je celo nekaj dobička, s katerim je bil postavljen prvi denarni temelj za Dom slepih v Ljubljani.

Samoposebi je umevno, da se je ob tem ogromnem delu odigrala marsikaka neprijetna epizoda z večjim ali manjšimi posledicami.

Slučaj, ki ga je opisal v današnji številki "Glasa Naroda" Mr. Sitar, je pa precej resne narave, ker diši počastikrapi.

Mr. Sitar je povedal svoje, in na njegov poziv tudi Mr. Vraničar in Mr. Grdina ne bosta mogla molčati.

Vse to je seve popolnoma privatna zadeva, ki s splošno akcijo Jugoslav Reliefa nima drugega stika kot da je v njo zapleten eden njenih izvršujočih članov — kajti če je bilo res kaj škode, je bila poravnana. Niti pošiljaljek, niti naslovljene nista bila oškodovana za cent.

Člani Jugoslav Reliefa imajo čisto vest in čiste račune.

Jugoslav Reliefu so sledile podobne pomožne akcije.

Naše ljudstvo jih pozna pod enostavnim imenom — "kištarji".

Poznejšim "kištarjem" se računi niso tako lepo ujemali kot so se vodstvu Jugoslav Reliefa.

NOBLOVA NAGRADA

Učenjak Nobel je zapustil precejšnjo vsoto denarja z naročilom, naj se obresti te vsote vsako leto razdeli med največje odličnjake, to je može, ki so se odlikovali v literaturi, zdravilstvu, kemiji, itd.

Enak delež je zapustil tudi možu, ki stori največ za stvar svetovnega miru.

Nagrado za literaturo je bil predlanskim dobil poljski pisatelj Raymond, lani pa neka laška pisateljica.

Za svoje uspehe na polju zdravilstva je bilo z Noblovo nagrado odlikovanih že več Amerikancev, med njimi tudi dr. Mayo, ki s precejšnjim uspehom zasleduje vzroke in povzročitelje raka.

Noblovo nagrado za pospešitev in uveljavljenje svetovnega miru je dobil pokojni Roosevelt, ki pa ni bil niti miroljuben človek, in pokojni predsednik Wilson, ki je postal Amerikanec v Evropo reševal demokracijo.

Demokracija je bila baje rešena, pa se je začela kmalu po svoji rešitvi vlačengariti in je rodila stvore kot so naprimer: Pilsudski na Poljskem, Bratianu na Romunskem, Horthy na Madžarskem, de Rivera na Španskem in Mussolini v Italiji.

Letos predlagajo kot kandidata za Noblovo mirovno nagrado ameriškega državnega tajnika Kellogga.

Kellogg je miroljuben možak, edinole Sandino v Nikaragvi ga bode v oči, ker se bori za prostost, neodvisnost in svobodo svoje domovine.

Večino ameriških mornariških vojakov je bilo poslanih v Nikaragvo z naročilom, naj izbjegajo Sandinu take pregrešne misli iz glave, toda dozdaj so bila vsa njihova prizadevanja zamaz.

Kandidat sprejme Noblovo mirovno nagrado sredi večjih in značilnih ceremonij.

Ali bi ne bilo nadvise značilno, če bi bilo mogoče pregovoriti Sandina, da bi se udeležil slovensnosti ter bi mu mirovno nagrado lastnerečno izročil?

Dopisi.

Walsenburg, Colo.

Naše potovanje po New Mexiku je bilo prijetno, ker smo imeli le po vreme. Obiskali smo več prijateljev in znanec. Povsođ smo bili lepo sprejeti in dobro postreženi. Raten je prvo mesto, ko se pride iz Colorada. Tam je več naših rojakov, ki tudi lastuje trgovino in njegova soprga, dasi tudi v Ameriki rojek, govorji pristno slovensko in tudi v vsem drugem posnemu slovenske običaje, namreč da je ujedna in postrežljiva. Hvala vam za izkazano naklonjenost.

Več let je tam naseljen naš rojak Frank Krek z družino. On ima moderno urejen dom in se peča tudi s prodajo premoga. Njegova srpska je Nemka, pa je tako ljudna, enako tudi gospice hčerke.

Hitro so nam potekle ure med vami. Mr. Frank Krek nam je pokazal več zanimivih slik rojakov in rojakinj, med njimi smo videli tudi zgodovinsko sliko s konvenco v Pennu. Na sliki sta tudi Mr. Fr. Sakser in Mr. Frank Krenk.

V Jenkins, New Mexico, je bilo pred dvajsetimi leti vse živo. Delalo se je moč in dom. Zdaj je vse prazno, kompanijske hiše prodajajo in se podpirajo: Le ena slovenska družina je tam, namreč družina Tony Novak. Kako je bilo naše svidjenje prisrčno, ko je gospa Novakova vprašala za nas: oh, kako bi radi videla še enkrat one ljude, ki smo bili skupaj — a mi bili tam. Svidenje je bilo prisrčno kot pozna le počitno slovensko srečo. Čas je hitro potekel, a ker sta objabili, da nas obiščeta, se več pogovorimo pri nas.

Tudi naš rojak Frank Peček se nahaja v kraju blizu Jenkins ter se peča s črni diamantom. Visoko v hrabu kopanje premog in je sam svoj bos. Vzel je namreč v našem premogorov. Kraj je prijazen, ker je vse zeleno in velike smreke delajo semo. Spodaj tečejo mirezi studenici in žvgote ptički. Tu je dosti divjadi, in ima vsekovrstne kože. Tudi nam jih je dal par od divjih mačk.

Toraj upamo, da se ne boji biti sam, ker se bojuje z vsakovrstnimi elementi. Pri njem smo premočeli. Večer je bil tih in mirezi, leta in tam se je čmlj zamolkljek, psi so napeli ušes in zalajali. Bilo je vse tih. Vem, da so vam znani takci večeri, kako jih ljubimo, posebno v maju, vstran od mesta, saj v objemu narave.

Druži dan nas je Mr. F. Peček spremljal na farmo k rojaku in načelniku Glas Naroda. Mr. Jerome Kreku. Tudi on lastuje premogorov in se je povabil izrazil o svoji usodi. Bil je baš odspodljiv premog naprej, ga ni bilo doma in smo ga srecali na poti proti domu.

Kraj je bil ta, ker smo prišli iz Colorado, in smo se mu zdeli sumljivi. — Well, pa Bog ne zapusti Kranjcev. Nazadnje je reklo: le ne najprej, obiščite in pogovorite se z vašimi rojaki.

Pri Mrs. Mary Semu smo bili najprej. V dvajsetih letih se je res dosti izpremenilo, otroci poženjeni, dom je bolj tih in mirezi.

Vzrok je bil ta, ker smo prišli iz Colorado, in smo se mu zdeli sumljivi. — Well, pa Bog ne zapusti Kranjcev. Nazadnje je reklo: le ne najprej, obiščite in pogovorite se z vašimi rojaki.

Pri Mrs. Mary Semu smo bili najprej. V dvajsetih letih se je res dosti izpremenilo, otroci poženjeni, dom je bolj tih in mirezi.

Sugart, New Mexico, je krasna premagarska naselbina. Naselje je bilo veliko, ker nas ni hotel čuvaj notri puštiti.

Vzrok je bil ta, ker smo prišli iz Colorado, in smo se mu zdeli sumljivi. — Well, pa Bog ne zapusti Kranjcev. Nazadnje je reklo: le ne najprej, obiščite in pogovorite se z vašimi rojaki.

Pri Mrs. Mary Semu smo bili najprej. V dvajsetih letih se je res dosti izpremenilo, otroci poženjeni, dom je bolj tih in mirezi.

Spoznali smo se tudi z rodbino Snemeskar, ki se nam prav dopade, ker sin, dasi tu rojen, govorji pristno slovenski. Čast takim materjam, ki se potrdi za svoj slovenski jezik.

Rodina J. Palič živi visoko na hribu, a se počutajo dobro.

Kot smo videli, imajo dosti jela in dela, ker imajo več ljudi na hrami in se ukvarjajo tudi s farmo. Tam pa rečem, da si človek mora priveči, ker Mrs. Palič je prav gostoljubna in tudi njeni stanovnici.

Tam se nahaja tudi Mr. Joe Zupan, ki je bil pred kratkim član huda belan, a zdaj se soperi huda in se prav dečko počuti. Kot je

sam rekel, ima doma vsake vrste dobre medicine.

Tudi družine Slokar, Sluga in Podboj se nahajajo tam in so zadovoljni. Premogorov dela vsaki dan, ker tega ni povsod.

V Maxwell, N. M., se nahaja radbina Mr. in Mrs. Frank Dijja, ki lastuje lepo urejeno farmo. Pečajo se največ s sladkorno pečo, ki najboljšje uspeva, tudi je več naših rojakov naseljenih okoli, na primer družina Divjakova, ki je pred leti bivala tu v Walsenburgu.

Gotovo smo se imeli dosti pogovoriti. Čas je hitro potekel. Toraj nasvidenje!

Dawson, N. M., je velika premagarska naselbina. Tudi naših rojakov je več tam; večinoma so zaposleni v revih; tam smo obiskali več slov, rodbin, katerim se zahvalimo za gostoljubnost.

V Van Houten, N. M., se nahaja ena slovenska družina, Mr. in Mrs. Tony Kalčič in Mrs. Kalčič brat, Joe Devjak.

Naselbina je lepa, ker je v čistem gorskem kraju. Ker smo prisli pozno zvečer smo prenceli tan. Zaveršnik v starosti 41 let. Vzrok pogovarjanji smo se o delavskih smrti je bila operacija na kamahi, razenčan in o stavki. Jože Devjak (Prepozna, ali pa ponesrečena operacija) je igral na gramofon, tisto večno lepo "Smo lonec pelali" in druge, da je več zgodovinsko sliko v Zeleni dolini. Po razenčanju pa je bil v bližini Illokaid.

Pokopana je bila na Slovenskem pokopališču v Zeleni dolini. Po razenčanju pa je bil v bližini Illokaid.

Umrla je dne 15. maja Antonija Zaveršnik v starosti 41 let. Vzrok pogovarjanji smo se o delavskih smrti je bila operacija na kamahi, razenčan in o stavki. Jože Devjak (Prepozna, ali pa ponesrečena operacija) je igral na gramofon, tisto večno lepo "Smo lonec pelali" in druge, da je več zgodovinsko sliko v Zeleni dolini. Po razenčanju pa je bil v bližini Illokaid.

Sheboygan, Wis.

Umrla je dne 15. maja Antonija Zaveršnik v starosti 41 let. Vzrok pogovarjanji smo se o delavskih smrti je bila operacija na kamahi, razenčan in o stavki. Jože Devjak (Prepozna, ali pa ponesrečena operacija) je igral na gramofon, tisto večno lepo "Smo lonec pelali" in druge, da je več zgodovinsko sliko v Zeleni dolini. Po razenčanju pa je bil v bližini Illokaid.

Dr. McClellan, (drugi na sliki), predsednik Franklin Instituta v Philadelphia, je pred kratkim odlikoval s Cresson svetinja Henry Forda, znanega inženirja Chas. L. Lawrence in iznajditelja aeroplana Orville Wrighta.

ODLIKOVANCI



Peter Zgaga

Te nisem jaz pogrinal, pač pa noki moj prijatelj, ki pa res sovažnik žensk.

Jaz, popravici rečeno, jaz žensk ne sovažim. Strašno se motijo, če misljijo kaj takega.

Ženska je božji dar. Amen.

Dolgo, dolgo je tuhal dragi rojak in me slednji vprašal.

— Ti, kakšni so človeški možani?

— Ne vem, — sem odvrial, — jih nisem še nikdar videl. Telefoni sem že videl in praščje, človeški pa še ne. Toda kdo ve, nemara je med njimi kaj podobnosti.

— Iz česa sestope?

— Možani sestope iz neskončno drobnih celič. Manjših kot najmanjši prašek.

— Torej so prah! — je poizvedoval dragi rojak.

— Ne rečem, da so prah, navsezadnjih bi se pa dalec prahom primjerati.

— Ja, ja, se mi je zdelo, da so prah, — je hlastnil po moji besedi.

— Tega nisem reklo, — sem ugovarjal.

— Drži. Velja. Prah so. Rečem ti pa to, Zgaga: poznam ženske, ki se rade povdajo. In če bi si takata ženska sknšata napavdrati nos s svojimi možani, bi se ji še vedno možane manj, bi se ji še vedno spred klet laterna...

Tak poklon jim je naredil dragi rojak. Jaz ne. Jaz nisem sovažnik žensk. Jaz jih občudujem, jaz jih ljubim...

Tako, sedaj je pa komedije konec.

Rojak Oman mi je prinesel pozdrav z daljnega

KRATKA DNEVNA ZGODBA

RAZKOŠJE

Humoreska iz sorske Rusije.

Novi delavski poverjenik je pozval k sebi nadzornika delavskih seznamov.

"Tale tu," ga je prehitel osor, "ta-le s etvilenim priimkom."

"Astrov!"

"Da, da, ta, ta. Krizantemov. Včeraj je prišel v sivi oblik, danes v modri, a jutri morda izvozi priti v fraku. Razkoše! Reduje!"

Za tri dni je novi delavski poverjenik zopet pozval nadzornika delavskih seznamov.

"Tale mladenič tu je zaljubljen v ono devojko. Redueirati oba!"

Na to so vzrepetala srca vseh uslužencev, a najslnejše sreča raznovolje Tjutjuškina. Kar na mestu je snel, ne da bi kdo zapazil, stari kavčasti ovratnik in ga vtrakinil v žep, z njim pa tudi ovratnico, ki jo je bil kupil tisti dan, ko se je Nikola odrekel prestonosti.

"Iz česa je ta ovratnica?" se je vprašal Tjutjuškin. "Svilena je! Razkoše!"

Kakor hitro se je Tjutjuškin vrnil domov, je vzel v roke stare, ogoljene hlače, ki je v njih običajno holid v dravarne po dve, jih obrnil, pogledal proti svetlobi in našel, da bi se dala skupno z zelenim oprišnikom pokojnega deda in ričesto srajeo sestaviti najprimernejša oblike, da bi hodil v njej na delo. In ko je videl, kako je njegova žena posegla po hloboku, da gre v posete, ga je prevzel strah.

"Za Boga," je vzkliknil, "Pogubiti me hočeš, ti! Zaradi tebe in tvojega kluboka mi bodo reducirali! Kakor razkoše! Kakor razkoše! Nití inspektorjeva žena ne nosi kluboka. Robec, draga moja, robec, kar nosi pisan robec. Lahko poveče tudi z brisáčem, vse eno.... V obče, dušica, treba bi bilo, da se malo skrimo. Midva plavava v razkošu. Poglej samo najine zaveze, to je razkoše."

Je bil nervozen ter je imel oslabele ledvice in revno zdravje.

To povabilo od Mr. Eugene Williamsa, Fayetteville, N. C., naj bi prispelo vsakega bolnega čitatelja o uspešnosti Nuga-Tone. On pravi: "Predno sem začel jemati Nuga-Tone sem bil nervozen in slabega zdravja; imel sem oslabele ledvice in jetra. Kot sem pa zadel ukivati Nuga-Tone sem že po 29 dnevih uporabi opazil veliko izboljšanje, in sedaj sem zdrav in močan, ter se počutim za deset let mlajši."

Nuga-Tone je čudovito pomagalo že več kot milijon ljudem, ki so izgubili zdravje in moč, in ako ste boljšini slabli, tedaj poskusite to zdravje. Pomaga proti slabemu teku, nepravobnosti in zdržju, navedu jedivo in mehurju, zdrži teke ter spanja, in nervoznost. Nuga-Tone lahko dobiti v trgovinah z zdravili. Ako ga vaš trgovec nima v zalogi, mu recite, naj vam ga naroči od načinatelja z zdravili.

— Advt.

Agitirajte za "Glas Naroda", največji slovenski dnevnik v Ameriki

Pozor čitatelji.
Opozorite trgovce in obrtniki, pri katerih kupujete ali naročate in ste z njih postrežbo zadovoljni, da oglašujejo v listu "Glas Naroda". S tem booste ustregli vsem.
Uprrava "Glas Naroda".

ZA ZAPOMNITI!

Ako ste naš vlagatelj, se obračate v denarnih zadevah na nas, ker nam zaupate. Zato povdaranjam, da smo vedno pripravljeni z nasvetom, kako vrediti take zadeve tu ali v domovini.

Enako smo tudi onim, ki niso naši vlagateli, vedne radevolje brezplačno na razpolago s pojasnili v katerisibodi denarni zadevi.

Naša bančna in potniška služba je velepotezna in koristna za vsakega rojaka, ki se je hčce poslužiti.

SAKSER STATE BANK

82 Cortlandt Street New York, N. Y.

HRBET - popisan list.

Kako se da tudi o hrbetu duhovito kramljati, prica naslednji sestavek, ki ga pod črto priobčuje "Koalitsche Volkszeitung":

Od zadaj se človek sam ne more videti. Od zadaj nas vidijo samo drugi. Tam smo takoreč nezavaročani. In ker smo tako nezavaročani, si domisljujemo, da sploh nič braniti ni. Kaj smo, mislimo, se kaže odspredaj, v obrazu, mimiki, traku tegu ali onega reda v gimbicu, v okusu poševno zataknjene zaponke, kroju bluze. Zadaj, na hrbotu, menimo, je mrtva in mutasta ploskev. Ako hoče moju komu pokazati, kako malo nam je zanj, ali pa če hočemo nasprotovati, kako zelo se z njim prečamo, potem mu obrnemo hrbet.

Drugi dan je Tjutjuškin kupil stare Stepanove opanke in je, ker nekajkrat prisostoval njegovemu obuvanju, pričel hoditi v službo v njih.

Ko je novi delavski poverjenik začel tetki duh usnja, je pokljal nadzornika delavskih seznamov.

"Tale tu," je dejal, "kako mu je imen... ta v oprišniku..."

"Tjutjuškin..."

"Da, da, Tjutjuškin.... Veste, brado ima res preveč razkošno. Redueirati!"

F. P.

POZDRAV!

Prejeno se vkream na parnik "Paris", pozdravim prisreno sorodnike in znanec širok Amerike. Najprej pozdravim mojo hčerkino Minko, moža Toneta in malo nečakinjo Rosi, Mary Jordan, sina Williama, svakal Pete Pineolich in družine. Bratove sinove: Karla, Stany Gerlovič, njih družine, Pratrance, sestrične. Fr. Jos. Gerlovič družine, Rosie Pavchák, Mary Pavlovlič družine, bratrančeve ženo, otroke, Antonijo Bejak, Mary, Mr. Bezal, ē. g. župnika Josef Škurja v Pittsburgh, ē. g. župnika Saloven v La Salle, Ill., prijatelja Ivan Varoga, Ig. Podvaskin družino, Martin Gosecna družina, obo Mesnaka družine, Antoni Bažnik družino, Vineene Arh družino, Mrs. Jerele družino, Fr. Golob družino, Fr. Goršek obitelj, Martin Antlogar družino, Louis Kompare družino, Louis Fabec družino, Joe Golobič družino, Ant. Dekleva družino, Joe Valenčič, tajnik dr. št. 41 De Pue, Ill., Ivan Žugich, družino, Fr. Grile družino, Ant. Sorsič, družino, Maček družino, La Salle, Ill., Ant. Ivana Bažnik družine, Fr. Jaklič družino, Joe Majcen družino, Fr. Savnik družino, M. Kump, Girard, Joe Grame družino, Sharon, Pa. Joe Grame družino, Argo, Ill., Louis Jaločev, družino, Ant. Jaločev družino vse tri družine S. N. P. J., K. S. K. J. in J. S. K. J., ves glavni in društveni odbor. — Članstvo klicem: vesel napredek v vseh oziilih, le naprej, da bo vse pod okriljem slovenskih podpornih jednot. Živela bretska sloga! To je moja iskrena želja.

Toraj dragi mi rojaki, prijatelji, prosim vas, ako je pršlo mor da kdaj/kaž navzkriž med nami, da si odpustimo, ker z večino se nikoli več vidili ne bomo. Odpustimo drugemu in podajmo si v duhu roke. To je moja skromna želja, katera me bo spremljala v ljubo domovino na Dolenjsko, o-kraj Krško.

K temu še posebna hvala tvrdki Sakser State Bank za skrb in postrežbo, katere sem bil deležen pri prihodu in v uradu. Vsakemu priporočam, naj se obrne sem in bo gotovo zadovoljen s postrežbo.

Dodam za slovo še te kitici. Mor da večini niso več znane.

Komu res mrzlo tak sreča
Pač bje! Da nikoli še
Bil vzkliknil iz spominja:
Poždravljeno mi domovina!

Povejte mi množa tedaj?
Če vračal se domov je tedaj,
Iz sveta zemeljske tujine,
Da ni pozdravil domovine!

Toraj še en srčni pozdrav na vse od

Andrej Gerlovič-a,
na potu v Župčo vas, št. 42, pošta
Cerkno (ob Kekki), Slovenija,
Jugoslavija.

vo, še druno; hrbet nam pove, ali je predstojnikova bladnost, ki nam jo kaže, pristna ali pa samo na-rejena. Na hrbot moramo spozna-ti, kako se nam je v kritičem trenotku nasproti njemu ravnat, hrbet nam daje migljaje, ki nam jih usta odrekajo.

Mnogi hrbiti razočarajo. V prid ali na škodo njihovih lastnikov. Najredkejši potrijejo to, kar kaže sprednja stran. Sprednja in zadnja stran sta pri tleh navadno v popolnem nasprotju. Ker celno stran negujemo in smo "tu vedno na strazi", je hrbet tisti del človeka, ki je prostodušnejši in iskrenejši. Gledališči igralci pri svojih nastopih na odrtu do dejstva zavestno uporabljajo in "igrajo" tudi s hrbotom. V življenju se človekova slika dopolnjuje na njenem hrbotu — nehoti.

S tem hočemo doseči isto, kar je enako smučino in goljufovo. Na hrbotu nas more naš bližnji prav tako najti kakor od čeline strani. Brezgubna ploskev od tinka dol do bokov je ravna tako zgovorna kakor luč v naših očeh ali nasmejh na naših ustnicah. S hrbotom tod in tam še bolj izdiamo. Kdor je za nami na levu, kdor nas hoče izslediti, ta najde na našem hrbotu — kjer se nam skrivanje ne zdi vredno — celo množico na-padnih točk.

Tu so predvsem grobi, celemu svetu razumljivi slučaji: krv, stisnjeni, prihuljen, potem raven, samozavesten, samozadovoljno — poln hrbet — vse same čisto jasne fotografije nasilčevega značaja. Rejeni in mršavi hrbet, močni in šibki hrbet, široko ali vitko potekači hrbet — vse te posebnosti telesnega ustroja so zveste slike duševnosti.

Neko ravnanje je mogoče prisotati le nekem hrbotom, neko mišljene le nekem značajem. Kdor hoče torej v poznavanju ljudi res priti na višek, stori prav, da si jih ogleda tudi od zadaj.

Kar so poteze v obrazu, to so gube in grbe v suknji ali obliki na hrbotu. Človek se uživi v svojo obliko in ji vtisne svojo osebnost. Tu so grbe na ramu moškega sukniča, tu opetačoči plašč pred nami idoče ženske, tu drzno ali malomorno ali žalostno zavihani o-vratnik, tu ogoljeni komoleci vse sama okenea, ki odpirajo pogled v človekovo notranjost. Kdor ima oster vid, more skozi ta okene dognati poklic, premoženjske razmerje in navade kakega človeka. Hrbet ti pove, kako je na nekoga vplivala kaka beseda, kaj pomenja našteči denar človeku, ki ga pred nami pove, ali je to njegov ali tuj denar, denar za delo, zaba-

vekova se, da je dobil dr. Young boleznen tekom preiskovanj z dr. Negučijem.

Dr. Young je bil škotskega izvora ter je imel dolge izkušnje s tropičnimi boleznicami. Leta 1924, v sorazmerno mladih letih, star pet in trideset let, je bil imenovan na svoje sedanje mesto.

Lovrene in Mary Oman.

* * *

Predno se podava v stari kraj, pozdravljava vse znanec in prija-tele v Orgeon City, posebno pa najine hčerke ter družine Roka Zadnika, Josipa Grčmanja in Johna Turenčka. Hvala za brezplačno vožnjo z avtomobilom.

Hvala tudi Franku Starovašniku za spremstvo na kolodvor. Nadja-je pozdravljala družino Josipa Sajovića v Chicago, ki naju je prišel pozdraviti na kolodvor. Na ve- selo svidenje!

Tem potom se tudi iskreno za-hvaljujem tvrdki "Sakser State Bank", za vso postrežbo, s katero sem prav zadovoljen s postrežbo.

Toraj rojaki, kadar potujete v staro domovino na obisk ali za stalno, se vedno obrnite na zgoraj omenjeno banko in ste lahko brez vse skobi da boste prav dobro postreženi, za kar Vam lahko jamčim iz lastne izkušnje.

Toraj še enči pozdrav na vse od

Terezija Križman.

Tragična smrt starčka v apnenici.

V okolici Tržiča na Dolenjskem je bil 91-letni užitkar Janez Kučec, doma iz Solnika, splošno po-znani in na dobrem glasu kot apneničar, ki se je skoro vse svoje življenje pečal z zgrjanjem apna. Nedavnega dne se je podal v apnenico posestnika Fr. Blažiča iz Tržiča, da pospravi pepel. Apnenico so ravno par dnev prej ugasi, obstoja pa je opasnost, da se staremu Kučku zgodi nesreča. Zato so vsi prisotni branili starčka, najdi-nar podlaga v nevarnost in posebno še lastnik Blažič mu je odločno zabranil, da bi šel v apnenico spravljati pepel. Toda starci Kučec je možalo odvrniti, da je to že 75 apnenica, iz katere ho spravil pepel in da se ne boji nič hudega.

Komaj je Kučec začel v apnenici skupaj grebati pepel, je z močno takratno življenju se človekova slika dopolnjuje na njenem hrbotu — nehoti.

Pomočnik dr. Nogučija žrtev rmene mrzlice.

LONDON, Anglija, 31. maja. — Semkaj je dospela novica o smrti dr. William Alexander Younga, ravnatelja Gold Coast Medical Research zavoda.

Dr. Young je bil sodelavec dr. Nogučija, ki je umrl pred kratkim za rmeno mrzlico v Acri. Dobil je boleznen tekom svojih preiskovanj glede izvora te strašne tropične bolezni.

Domneva se, da je dobil dr. Young boleznen tekom preiskovanj z dr. Negučijem.

Dr. Young je bil škotskega izvora ter je imel dolge izkušnje s tropičnimi boleznicami. Leta 1924, v sorazmerno mladih letih, star pet in trideset let, je bil imenovan na svoje sedanje mesto.

Klub takojšnji rešilni akciji prisotnih, ki so začeli odkopavati apno, za Kučeca ni bilo rešitve. Izkopali so ga še po 11. urah. Starček je bil seveda že mrtv in ves preprijen od živega apna. Tragična smrt starega izkušenega apneničarja, ki je postal žrtev svojega poklica in odločnosti, je vzbudila med prebivalstvom splošno sočutovanje.

Ameriški državljanji so zamore-

jo

dobiti sem žene in otroke do 18. leta brez da bi bili steti v kvoto, potrebno pa je delati prošnje v Washington.

Predno podvzameste kakor korak, plisite nam.

SAKSER STATE BANK

82 Cortlandt Street NEW YORK



NOVE SLOVENSKE PLOŠČE COLUMBIA

NOVE PLOŠČE

10 inches po 75c.

ANTON SHUBEL. Bariton, s spremljevanjem orkestra.

25082F Bod' Moja, Bod' Moja

{ Nebeska Ženitev

MARY UDOLICH in JOSEPHINE LAUSCHE Skladba: Dr. Wm. J. Lausche

25083F Sladki Spomini, Duet

12 inch \$1.25

ČLANI JADRANSKEGA KVARTETA s spremljevanjem Orkestra.

Druga žena.

ROMAN.

Za Glas Naroda priredil G. P.

45

(Nadaljevanje.)

— Na ta osumljjenja ti odgovarjam: — Strie je skop. Obsedel ga je vrag napuha kot komaj kakega drugega. On ima svoje majne zločnosti, a s svojo hladno naravo se je celo svoje življenje držal glavnih principijev pristnega plemiča. — V tem mu zaupam spletno, brez pogojno ter bi smatral za smrtno žaljenje svoje lastne časti, če bi hotel kdo le igraje namigniti na kako nečastno stvar, kot je ponareditev zadnje volje... Jaz ti dan pomisliš to, Juliana. Sedaj pa menim, da je čas vrnilsi se domov, kajti sumenje v vrščili postaja sumljivo. Čeprav že v prvih dneh septembra, nismo pri tej mučni saperici še varni pred nevihto... Najin povratak domov ne bo tako radosten kot si ga preje opisala, — a kaj zato? — Treba je stope tudi preko tega.

Pokazala mu je molče hrbet ter odšla v lovsko hišo, da poišče Leona.

Sehrni živec v njej se je tresel. — Liana, on je strašen! — je vzkliknila Ulrika na poročni dan, a takrat je bil še mirno hladen. Kaj bi rekla napram takim izbruhom, tekmo katerih je delal kretanje ter dajal od sebe glasove, ki so uplivali naravnost unicevalno!...

19.

Težki viharni oblaki so se zbirali nad dolino Šenverta, ko so stopili vračajoči se iz gozda pri lovski hišici. Majnau, ki je odhitel naprej, ne da bi izgovoril niti ene besedice, je hotel počakati v lovski hišici se bližajočo nevihto. Liana pa je opozorila na dvornega maršala, ki bi bil brez dvoma zelo v strahu za Leona in vsled tega so odšli vsi naprej z naglimi koraki. Vihar pa je pihal za njimi. V sedovnjaku je švigelo semintam vse polno odstrganih listov in dozorelo sadje je udarjal težko ob tla.

Majnau je nahalko udaril z nogo ob tla, ko mu je v bližini graču neki hlapec mimogrede sporočil, da stojita konja gospe vojvodine in njene dvorne dame v hlevu. Vojvodinja je odjahala ven ter se je mimogrede radi veremena oglasila v gradu.

— No, ali mi ni bil namenjen sladek povratak v Šenvert? Ali more biti človek sprejet bolj ljubezljivo in skrbno? — je vprašal Majnau s hladno-porogljivim tonom, ko je sklonil glavo proti širokim stopnjičam gradu. Vojvodinja v temni jahalni obleki je hitro stopila iz steklenih vrat ter zrla nevrjetno presenečena navzdol na navidezno zložni par, ki je prihajal nasproti, z Leonom na sredi. Hitro pa se je zopet umaknila ter se naslonila udobno v stol med dvornim pridigarjem in starim gospodom, ko so stopili vračajoči se v sobo.

Izgledalo je kot da se zbira neurja tudi na stropu dvorane, taka poltenja je zavladala v prostranem prostoru. Kot maska bled je izgledal tudi obraz kneže gospe. Negotova dnevna luč je ugasnula celo blešč ujedenih lepih oči, ki sta ležala kot dva oglja pod krajevem širokokrajega klobuka. Dvorljivi poklon Liane je vrnila z očesnim pokimanjem glave.

— Kakšne muhe pa so to, Raoul? — je vzkliknil dvorni maršal svojemu sorodniku nasproti. — Ti pustiš voz in konje, da napravi sentimentalni izprehod skozi gozd!... Ali veš, da se je malodane pripetila nesreča? Kako si mogel takemu neumnemu fantu kot je Andrej samemu prepustiti divja konja iz Wolkershausenata! Uža sta mu in on je prisel sehnjak napol mrtev od strahu in bojazni!

— Smešno, on jih ima že leta in leta v rokah in najbrž so se splašili pred kakim mejnium kamenom... Sploh pa ni imel moj povratak skozi gozd niti najmanjšega opravka s kako sentimentalnostjo... Jaz nisem imel nobenega nadaljnega veselja, da bi se pustil na kožiju.

— In vi, moja milostna, bi storila najboljše, če bi šla sama v lovsko hišo, za katero imate naenkrat tako strast, — je rekel stari gospod z rezkim glasom proti mladi ženi, ne da bi obrnil glave proti njej. On ni smatral za potrebno, da bi radi nje izpremenil svojo udobno pozicijo. — Jaz vas moram nujno prositi, da ne reklamiramo mojega unuka izključno kot drabensko last, s katero lahko razpolagate kot hočete, — kajti jaz sem preživel za otroka mukepolno uro.

To obžalujem srčno, gospod dvorni maršal, — je odvrišla Liana odkrito, ne da bi se brigala za nesramne opazke.

Vojvodinja je postala očividno veselješa. Potegnila je k sobi Leona ter ga pričela srčati.

— On je nepoškodovan zopet tukaj, moj dragi gospod Majnau, — je rekla pomirjevalno proti staremu gospodu.

Leo pa se je izvil z močno roko iz lepih rok ženske, katere ni maral, kot je vedno zagotavljal. Tem bolj pa mu je uragal jahalni bič visoke gospe, ki je ležal pred njo na mizi: Ročaj je obstajal iz lepo izdelan tigrove glave iz zlata z brillantnimi očmi. — Ta bič je tudi na sliki, ki je stala na pisalni mizi papata, — je rekel ter menil s tem veliko fotografijo vojvodinje v lovski obleki. — Sedaj pa ne stoji več tam in tudi vse druge slike so tudi izginile. Izginil je tudi neumni, modri čevelj.

— Kaj, baron Majnau, ali ste napravili čisto mizo? — je vprašala vojvodinja z zadržano sapo. — Ali ste postavili vse te doslužne spomine v en kot?

Celi nebrzani ponos vladajoče ženske je ležal v njeni poziciji. Njen globoki, napol pojemanjavič glas pa je izražal smrten strah in napetost. Ona je natanko poznala opremo Majnovih sobe, — kajti v dneh življenja prve žene je prisostvovala marsikateri prireditvi v cibih prostorih.

On ji je stal nasproti — in mirno, skoro veselo je srečal njegov pogled njenje strastne, plamteče oči.

— Visokost, vse so varno spravljene, — je rekel. — Jaz grem proč za dolgo časa ter bi ne puščal rad teh spominov prahu in spretutim rokam služinčadi.

— Ah, mama, moja sliko si pa vendar postavil tjakaj, kjer je stal preje stekleni zvonce s starim čevljem, — je spominjal Leo trdovratno. — Nad njo pa visi nova slika, katero je naslikala mama.

Pogled Majnava pa ni padel v tem trenutku na obraz vojvodinje ali kakega drugega navzočega, — z naglo krenilo glave se je ozrl naravnost proti mladi ženi.

— Ah, ti si sliko zaplenil, Raoul! — je vzkliknil dvorni maršal živahnno. — Jaz sem si dovolil dvomiti nekoliko o trditvi gospe Baronice, da se ni zopet polstila skice, — oprostite milostna! — Delal sem vam krivicu. — Priklonil se je, porogljivo-svečano, proti Liani. — No, radi mene. Pri tebi je slika dobro spravljena, Raoul, naj ostane v vogalu okna... Ali pa veš, za kakšno ceno jo je cenila umetnica sama?... Stiridezen dolarjev...

(Dalej prihodnjih.)

MOJE SODELOVANJE PRI JUGOSLAV RELIEF FONDU

po končani svetovni vojni v spomladici leta 1920.

Piše: JOSEPH SITAR, Joliet, Illinois, U. S. A.
dvakratni predsednik K. S. J. in delegat vsake jednotine konvenije v zadnjih 30 letih kot član društva Sv. Frančiška št. 29 KSKJ. Joliet, Illinois.

Upam in gotov sem, da se še danes naš vsak Jugoslov bodisi Slovenec, Hrvat ali Srb, spominju mučne in težke naloge, katero si je haložil naš veledušni rojek Slovencev, Rev. Father Francis Jager, po končani svetovni vojni, namreč naloge, kako bi mogli tu v Združenih državah živeči sobratje Jugoslovani direktno pomagati svojim, po večletni vojni v opustošeni domovini živečim stradajočim sorodnikom, znancem in prijateljem.

Sledil sem tisoč in strpno, kakor tudi mnogi drugi, njegovi težki nalogi, žeče mu, ne samo jaz, tudi mnogi drugi, da bi uspel in izvedel svoj cilj. Ne verjamem, da smo imeli ob tem času kakega drugega Jugoslovana v Združenih državah, da bi tako neutrujeno nastopil to težko pot, kot jo je ravno naš brat Slovenec — ameriški rojek, Rev. Father Francis Jager.

Znane so mu bile razmere v naši tužni rodni domovini po svetovni vojni, znane mu je bilo trpljenje, siromaštvo vod v sirot, znane mu je bil živelj nove vlade in nje prevrata, bolje nego komu drugemu tu živečemu Slovencu. Zaridal si je v njega veledušno srečo, da bode vspel s svojo idejo in vspel je. Ne samo s pomočjo Jugoslovjanov, marveč s pomočjo drugih v Združenih državah severne Amerike živečih, našemu narodu naklonjeneh in z nimi simpatizajočih tujih narodnosti, do katerih je pot preljala edino le njega, našega rojaka Rev. Father Francis Jager, se je ustavil Jugoslov Relief Fund of U. S. A. kojega predsednikom je bil izvoljen Rev. Father Francis Jager, tajnikom pa navdušen Ameriški Jugoslov沃尔特·Predejovič iz Pueblo, Colo.

Znano je še danes, da se je prevenu pozivu Jugoslov Relief Fund of U. S. A. odzval skoraj vsak tedaj v Združenih državah severne Amerike živečega v Jolietu, Ill., žeč, da je prišla v Ljubljano, da dobi od njega brata Nicka Vraničarja v Jolietu, Ill., poslano ji kišo. Kot osebni znance in prijatelj sobrata v člana K. S. K. J. g. Antona Grdinu iz Cleveland, Ohio, sem vzel te njegove besede za častne in poštne, ter očital ženici kišo, naslovljeno in po Nicku Vraničarju in njegovi v star: domovini živeči sestri obdolžitve le "nizkotna podla laž".

Kdor čaka, bo poplačan, je jača lep slovenski rek. Čakal sem dolgo, ali danes vem in svest sem si, da bom ne samo jaz nego tudi celo moja družina poplačana za mojo v popolno zadočenje — potrežljivost. Storil bi bil to že prej, toda čakal sem nadaljnih podatkov.

Ko sem pa po par dnevi prišel v Črnomelj, se je zglasila med drugimi tudi sestra g. Nick Vraničarja, živečega v Jolietu, ter očetovano zahtevala nje po njenem bratu Nicku Vraničarju poslano kišo. Opomnil sem jo takoj, da je ona že prijela kišo v Ljubljani, ko se je zglasila s pričo, tedaj mi nepoznamen g. Josip Grdina, v skladislu "Balkan", kar pa je ona popularna zanikal ter dodeloval sem nadaljnje podatke.

Uvidel sem takoj, da me je nekdo prav dobro potegnil. Povedati pa hočem predvsem, da so bile te kište zavarovane za vso veljavno in da je g. Nick Vraničar dobil povrtno popolno in celo sveto za blago po njemu poslane kište od Jugoslov Relief Fund of U. S. A.

Združenih držav severne Amerike, se je odzval poklicu ideje "na pomoč svojcem v rodni domovini" direktno s pomočjo Jugoslov Relief Fund of U. S. A. Ponosen budi naš malo rod Slovencev, Hrvatov in Srbov, živečih v novi domovini, da je izvršil naložno tako dobro.

Po nakičuju sam sem bil tudi jaz pozvan, da izvršim mojo narodno nalogu v star: domovini živečim sobratom in sestram, namreč da tudi jaz nekaj žrtvujem v tak sklad in pomoč. Poziv sem se velešo odzval na svoje lastne gmotne in debarne stroške. Pozvan sem bil od odbora J. S. R. of U. S. A. da potujem z samaritanskim parnikom, katerega je našel JSR. of USA., na pomoč jugoslovanskim sobratom in sestram, da ponagan razdeliti v star: domovini prispevke po moji najboljši moći in vedi.

Odpotoval sem iz Joliet, Illinois, pustec svojo soprogo, hčerke in sina za seboj z največjim veseljem, da grem na pomoč sirotom v star: rodni mi gradi. Prepeljal sem se preko atlantskega morja ter večkrat prej, toda nikdar ni bilo moje slovo od drage družine, da je bila g. Nick Vraničarja kišo, sem odgovoril: Sodnik, uverjen sem, da je to enainista oseba, toda prišči ne morem in tudi nečem.

Zahotel sem na to, da ta ženica podpiše ime sestre g. Nick Vraničarja na več mestih. Pisala je popolnoma prispodbjal originalnemu podpisu, na kar sem sodnik opozoril in se je nazadnje sodnik tudi strinjal z mano. Ženica pa je na vse pretege trdila in zanikal, da ona ni nikoli prej poznala, niti je srečal in da sploh ne zna, kdo in kaj da je bila.

ZAPRISEŽENA IZZJAVA

Jaz spodaj podpisani Frank Trlep živeč na st. N. Hickory Str., Joliet, Illinois, izjavljam pod prizgoj, da sem se udeležil konvencije K. S. K. J. obdržane v Pittsburgh, Pa., v K. S. K. domu na 57. cesti v dnehu od 16. do 21. avgusta 1926 kot delegat.

Gostil sem se v Jolietu, Ill., po obedu v jedilni dvorani v K. S. K. domu. Na kar pristopi k nama g. Josip Grdina, tedajni delegat dr. Presvetega Sreca Jezusovega, št. 172 KSKJ. v West Park, Ohio in me nagovori v pričo delegata Franka Trlepa: "Sodnik, Sitar, ali se me ne spominjate, ali me ne poznate? Jaz sem oni človek v vojaški uniformi, ki je prišel do vas na skladislu "Balkan" v Ljubljani, ter prizkal za ono ženo, kateri ste odigli s to po njemu, njega sestri, v star: domovino poslano kišo?"

Izjavljam tudi, da je tedenj predlegat Josip Grdina na ponovna vprašanja sobrata Josipa Sitarja ponovno zanikal, da je kdaj prej poznal ali pa srečal ženico in da je bila ženica, katera je prejela od Josipa Sitarja po Nicku Vraničarju iz Joliet, Ill. njega sestri poslano kišo, na podlagi njegove izjavljene.

Joliet, Illinois, dne 26. maja, leta 1928. FRANK TRLEP

Združenih držav severne Amerike: Država: Illinois Okraj: Will Mesto: Joliet

Zglašil se je osebno pri meni, ki je prišel do vas na skladislu "Balkan" v Ljubljani, ter prizkal za ono ženo, kateri ste odigli s to po njemu, njega sestri, v star: domovino poslano kišo?

JOSEPH SITAR Joliet, Illinois, U. S. A.

ODPRTO PISMO

Gospodu Nicku Vraničarju

1021 Wileox Str., Joliet, Ill., U. S. A.

Očrnil ste moje kakovosti in modnosti, —

čak in vse moje družinske zavestne.

Črnil ste moje družinske zavestne.